

Sygn. akt VI GC 649/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 2 521,50 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia jeden złotych pięćdziesiąt groszy) z odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 2 490,75 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych) od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
- 30,75 zł (trzydzieści złotych siedemdziesiąt pięć groszy) od dnia 8 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 344 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 649/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 marca 2016 roku (data prezentaty Sądu) powódka (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 2 521,50 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wskutek zdarzenia z dnia 31 grudnia 2015r., za które odpowiedzialność ponosi pozwana, uległ uszkodzeniu samochód N. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność poszkodowanego J. W.. Sprawcą wypadku był właściciel pojazdu posiadający polisę OC u pozwanej (...) S.A. w W.. Powódka wskazała, że na czas likwidacji przedmiotowej szkody, tj. od dnia 31 grudnia 2015 r. do dnia 27 stycznia 2016 r. (łącznie 27 dni), poszkodowany wynajął pojazd zastępczy tożsamej klasy w stosunku do pojazdu uszkodzonego. Po zakończonej umowie najmu pojazdu zastępczego i jego zwrocie, powódka wystawiła poszkodowanemu fakturę VAT o nr (...) z dnia 28 stycznia 2016 r. na kwotę łączną 4 981,50 zł brutto. Powódka dalej wyjaśniła, że poszkodowany przeniósł na jej rzecz poprzez umowę przelewu wierzytelności przysługującą mu od pozwanej wierzytelność o zapłatę kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powódka przesłała pozwanej pełną dokumentację. Pozwana dokonała wypłaty odszkodowania w wysokości 2 490,75 zł brutto. Pozwana dokonała weryfikacji kwoty dobowej stawki wynajmu

pojazdu zastępczego (klasa C) z 150,00 zł netto do 75,00 zł netto oraz dostarczonej przez poszkodowanego faktury za holowanie nr (...) na kwotę 184,50 zł i uznał je częściowo w wysokości 153,75 zł.

W dniu 29 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 547/16/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w dacie szkody ubezpieczała w zakresie OC pojazd sprawcy zdarzenia drogowego i w związku z powstałą szkodą wypłaciła odszkodowanie. Pozwana wskazała, iż przedmiotem roszczeń objętych pozwem jest kwota stanowiąca równowartość odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wykraczającą ponad kwotę przyznaną przez pozwaną z tego tytułu w postępowaniu likwidacyjnym, Pozwana podtrzymała swoje stanowisko w zakresie uzasadnionej stawki za dobę najmu pojazdu zastępczego. Pozwana zaprzeczyła jakoby przedstawione przez powódkę cenniki miały uzasadniać wysokość stosowanej przez nią stawek wynajmu. Pozwana podniosła, że stawki wynajmu pojazdu zastępczego nie powinny przekraczać stawek stosowanych na rynku lokalnym. Pozwana wskazała również, iż za celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty wynajmu pojazdu zastępczego można uznać koszty naliczone wg. średniej stawki stosowanej na rynku lokalnym. Zdaniem pozwanej stawka przyjęta przez powódkę była zawyżona i nie odpowiadała stawkom rynkowym. Pozwana stwierdziła również, że koszt holowania uszkodzonego pojazdu w kwocie 184,50 zł jest zawyżony.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 31 grudnia 2015 roku samochód osobowy marki N. (...) o nr rej. (...) - będący własnością J. W. - uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. Poszkodowany w dniu 31 grudnia 2015 r. zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...). Pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego w okresie od dnia 31 grudnia 2015 r. do dnia 27 stycznia 2016 r. Po zakończonej umowie najmu pojazdu zastępczego i jego zwrocie, powódka wystawiła poszkodowanemu fakturę VAT o nr (...) z dnia 28 stycznia 2016 r. na kwotę łączną 4 981,50 zł brutto (150,00 zł netto x 27 dni najmu). Powódka zgłosiła pozwanej roszczenie o zapłatę kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwana decyzją z dnia 2 lutego 2016 r. przyznała odszkodowania z tyt. zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 2 490,75 zł brutto. Pozwana dokonała weryfikacji kwoty dobowej stawki wynajmu pojazdu zastępczego (klasa C) z 150,00 zł netto do 75,00 zł netto. Pozwana dokonała również weryfikacji dostarczonej przez poszkodowanego faktury za holowanie, tj. nr (...) na kwotę 184,50 zł i uznała je częściowo w wysokości 153,75 zł. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty odszkodowania w wysokości wynikającej z przedłożonych faktur VAT, pozwana odmówiła.

Dowód: druk zgłoszenia szkody (k.14-15), umowa wynajmu pojazdu zastępczego (k.16-21), warunki wynajmu (k.23), oświadczenia (k.25, 26,27), protokół zdawczo odbiorczy (k.28), karta przyjęcia (k.29), potwierdzenie odbioru (k.30), faktura (31), arkusz historii naprawy (k.32-33), decyzja pozwanej (k.34), potwierdzenie przelewu (k.35), wezwanie do zapłaty (k.36-37,38-39), faktura (k.40), pokwitowanie (k.41-42), decyzja pozwanej (k.43,79,80-81,82), potwierdzenie przelewu (k.44)

Poszkodowany J. W. w drodze umowy cesji wierzytelności z dnia 31 grudnia 2016 r. przelał na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. w K. wierzytelność w postaci prawa do zwrotu odszkodowania w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 31 grudnia 2015 roku przysługującą mu od pozwanej, tj. prawa do zwrotu kosztów z tyt. najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 31 grudnia 2015 roku.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k.45), KRS (k.12-13)

Dobowa stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego R. (...) tj. 150,00 zł netto przyjęta przez powódkę mieściła się w zakresie stawek stosowanych przez inne podmioty zajmujące się profesjonalnym wynajmem samochodów na rynku lokalnym.

Dowód: faktura (31), cennik (k.22).

Uzasadniony koszt holowania pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...) w związku ze szkodą powstałą na skutek zdarzenia z dnia 31 grudnia 2015 roku, za którą odpowiedzialność ponosi pozwana wyniósł kwotę 184,50 zł brutto.

Dowód: cennik (k.40).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) Sp. z o.o. w K. przeciwko (...) Zakład (...) w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną roszczenia powódki jest art. 509 k.c. zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego znajduje podstawę w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) oraz normach art. 415 k.c., 436 § 2 k.c. i art. 822 k.c. Przy czym przepis art. 19 przywołanej ustawy o ubezpieczeniach, analogicznie do treści art. 822 § 4 k.c. przyznaje poszkodowanemu roszczenie bezpośrednio od ubezpieczyciela odpowiadającego z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawy.

Stosownie do treści art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Pozwana nie kwestionowała, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwaną odszkodowania.

Spornym pomiędzy stronami natomiast okazała się uzasadniona wysokość stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego oraz uzasadnione koszty związane z holowaniem uszkodzonego pojazdu.

Sąd po analizie materiału zgromadzonego w sprawie nie mógł zgodzić się z zarzutem pozwanej, co do kwestionowania wysokości stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie w sposób oczywisty wynika, iż przyjęta przez powódkę stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego tj. 150,00 zł netto odpowiadała

stawkom stosowanym na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania strony poszkodowanej. Potwierdza to cennik wynajmu dołączony jako dowód w sprawie.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami pozwanej jakoby stawka w wysokości 150,00 zł netto wskazana przez powódkę była zawyżona.

W ocenie Sąd dla wykazania wysokości stawek wynajmu pojazdów zastępczych funkcjonujących na rynku wystarczający jest bowiem fakt istnienia takich ofert, a skoro takowe funkcjonują na rynku, to oznacza, że potencjalni nabywcy są skłonni uiszczać ceny w takiej wysokości za najem pojazdu.

Zastosowana przez powódkę stawka czynszu najmu pojazdu zastępczego była bez wątpienia stawką rynkową i nie odbiegała w sposób znaczący od pozostałych, a już na pewno nie była stawką najwyższą. Nadto nie bez znaczenia jest również fakt, że poszkodowany nie był również obarczany żadną kaucją/depozytem za najem, ani też opłatą za ponad normatywny przebieg. Jest to ważne z punktu widzenia oceny oferty.

Należ również wskazać, że pozwana mogła również zaproponować poszkodowanemu wynajęcie pojazdu zastępczego lub też zasugerować źródła wynajmu pojazdu zastępczego oceniane przez siebie jako korzystne co do jakości i ceny tej usługi. Pozwana natomiast przyjęła postawę bierną i nie podjęła żadnych działań w tym zakresie.

Zatem w ocenie Sądu dokonana przez pozwaną korekta nie znajduje odzwierciedlenia w zasadzie pełnego odszkodowania. Należy również wyjaśnić, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałyby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte u danego przedsiębiorcy (którego przedmiotem działalności gospodarczej jest wynajem pojazdów) byłyby wyższe od przeciętnych. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt. I CKN 1466/99) stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi w tymże zakresie najtaniej. Tym samym przyjęcie przez pozwaną tezy jakoby stawka 150,00 zł netto za najem pojazdu klasy C nie była w powyższej sprawie uzasadniona w żaden sposób nie mogła się ostać zważywszy na fakt, że zastosowana przez powódkę stawka jak najbardziej mieściła się w granicach stawek średnich stosowanych przez podmioty wynajmujące pojazdy zastępcze w tej klasie na rynku lokalnym (woj. (...)).

Należy również zauważyć, że z art. 6 k.c. płynie generalny wniosek, że prawa podmiotowe mogą być skutecznie dochodzone o tyle, o ile strona jest w stanie przekonać sąd co do faktów, z których wyprowadza korzystne dla siebie twierdzenia. W ocenie Sądu pozwana nie sprostала dyspozycji przywołanego art. 6 k.c. W żaden sposób nie wykazała, że stawka w wysokości 150,00 netto za dobę najmu pojazdu zastępczego (klasa C) była stawką wygórowaną czy też zawyżoną.

Pozwana kwestionując stawkę przyjętą przez powódkę mogła również w tym zakresie zawnieoskować o dowód z opinii biegłego, czego jednak nie uczyniła.

W ocenie Sądu powódka wykazała również swoje roszczenie co do wysokości poniesionych kosztów holowania. Poza przedstawieniem faktury powódka nie musiała wykazywać, iż przyjęta (przez zakład dokonujący holowania) stawka za holowanie odpowiadała cenom stosowanym na rynku lokalnym przez podobne firmy zajmujące się tego typu działalnością. Sąd uznał zatem, że poniesione przez poszkodowanego koszty holowania były kosztami niezbędnymi i ekonomicznie uzasadnionymi.

Pozwana kwestionując wysokość kosztów holowania podnosiła, iż koszt holowania pojazdu został zawyżony w wystawionej fakturze VAT. W ocenie Sądu powołując się na powyższą okoliczność, to pozwana winna wykazać, jakie stawki na rynku tym obowiązują, a więc tym samym udowodnić, iż koszty holowania (przyjęte przez zakład dokonujący holowania pojazdu poszkodowanego) są rzeczywiście zawyżone.

Tak więc zgodnie z przywołanym wyżej art. 6 k.c. ciężar udowodnienia powyższej okoliczności został przerzucony w tym zakresie na pozwana, bowiem ona z tego faktu wywodziła korzystne dla siebie skutki prawne.

Pozwana jednak tej okoliczności nie wykazała w toku procesu.

Zatem zarzut pozwanej również w tym zakresie nie mógł się ostać.

Zatem mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego przez poszkodowanego wyniósł 27 dni, przy stawce 150,00 zł netto + 23 VAT za dobę najmu pojazdu zastępczego oraz kwocie 184,50 zł brutto z tyt. holowania. Tym samym należne powódce odszkodowanie z wyniosło 5 166,00 zł brutto. Mając jednakże na uwadze, że pozwana zapłaciła powódce z tego tytułu kwotę 2 644,50 zł brutto pozostałe należne powódce odszkodowanie wynosi 2 521,50 zł brutto.

Kwota ta podlegała więc zasądzeniu na podstawie art. 822 § 1 k.c., 361 § 1 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c. o czym Sąd orzekł w pkt 1 wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.p.c.

Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 127,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 1 200,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804), co daje łączną kwotę 1 344,00 zł.

SSR Jolanta Brząk